

av personer som visste sanningen om Gud och människan – att vi alla i verkligheten är skapade till Hans sanna likhet. Det fyllde mig med glädje och en lugn tillförsikt. Och jag uppskattade alla de hoppingivande vittnesbörd om helande som jag hörde.

Den dag vi lyssnade till ett föredrag i Kristen Vetenskap kände jag att någonting hos mig förändrades, men jag visste inte vad. Faktum var att mina tankar om knäproblemen hade förändrats. Två veckor senare insåg jag att knäna inte längre gjorde ont.

Trots allt försvann inte knölarna. En annan läkare som jag träffade då och då hade lagt märke till dem och frågade om de hindrade min fysiska aktivitet. Men jag svarade att de inte gjorde det. Jag kunde göra allt jag ville, dansa och sporta.

Men de här knölarna gjorde att mina ben inte såg något vidare ut, och jag pratade om dem i söndagsskolan en gång till. Av den här diskussionen förstod jag att jag inte skulle sluta be bara för att det inte gjorde ont längre. Jag måste, tills helandet var fullständigt, fortsätta att bekräfta att jag som Guds barn var fullkomlig och andlig. Och det gjorde jag.

En dag för inte så länge sedan lade jag märke till att knäna såg helt normala ut. Jag vet inte exakt när det fullständiga helandet kom. Men nu känner jag mig helt fri i stället för att känna mig begränsad, som jag gjorde förut.

Jag är mycket lycklig över detta! Och jag tackar alla som hjälpte mig att förstå och vittna om min fullständiga frihet.

Den här artikeln publicerades först i den franskspråkiga upplagan av Kristen Vetenskaps Häroid.